

Nyhetsbrev för föreningen Vildåsnan

November 2009

Kära Vildåsne-vänner,

Det har varit en mörk och regnig november, tycker jag i alla fall, men nu är adventstiden här med lite mer ljus. Den senaste veckan har djuretik diskuterats i många forum, efter Djurrättsalliansens avslöjande reportage. Även om man kan vara rädd för att allt snabbt återgår till det vanliga, och människor känner sig lugnade av industrins försäkringar om att detta är undantag, så är det ju ändå bra att djurens situation synliggörs. Och det ger oss en bra chans att lyfta våra frågor. Du som har tid: skriv gärna en liten insändare om människans relation till djuren, kopplat till det som har hänt. Troligtvis är det lättare att få in artiklar och insändare nu den närmaste tiden. Den kristna pressen är som vanligt trög när det gäller dessa frågor, så satsa gärna på dem. Nu är ju vår hemsida uppe igen, så det går bra att hänvisa till den. En fin adventstid och, så småningom, en god jul önskar er

Annika Spalde

(tillfälligt ansvarig för nyhetsbrevet)

Vildåsnan på radio

Den 27 november sändes en intervju med Olof Svensson i programmet Människor och tro på P1. De ville uppmärksamma Vildåsnan med tanke på debatten som varit om de svenska grisgårdarna. ”Kristendom och djurrätt är kanske en udda kombination för många. Men den vegetariska föreningen *Vildåsnan* vänder sig mot den rådande köttnormen i vårt samhälle utifrån kristen grund och drömmer om ett fredsrrike på jorden där det inte förekommer något våld mot djur.”

Vi tackar Olof för hans fina insats!

Här kan du lyssna på inslaget: <http://www.sr.se/sida/default.aspx?ProgramId=416>

Vår nya ordförande presenterar sig

Jag heter Towe Wandegren, är 33 år och bor i Uppsala tillsammans med man och dotter. Egentligen är jag färdigutbildad präst, men tack vare ett stipendium fick jag möjlighet att läsa en master i teologi med inriktning på djuretik, varför prästvigningen är framskjuten ett par år.

Jag är vegan och en vardagsaktivist och tror att det går att få människor att dela min vision om ett samhälle fritt från djurförtryck genom att bjuda på det godaste som finns – vegansk mat – och genom att diskutera med väl övertänkta argument. Genom min studieinriktning får jag väl även säga att jag är akademikeraktivist med en envis förhoppning om att upplysning i kombination med omsorg kan göra underverk för alla personer i världen – mänskliga såväl som ickemänskliga djur.

Min förhoppning är att vi i Vildåsnan under det här verksamhetsåret både ska kunna anordna ett par aktioner samt finnas till för att stärka varandra i tro och handling.

Jesus på förtryckets sida?

Nedanstående text är ett utdrag ur en kommande bok av Vildåsne-medlemmen Pelle Strindlund där han jämför det ideologiska försvaret för slaveriet med dagens försvar av djurförtrycket.

Slaveriet uppstod i och med den mänskliga civilisationen. Många samhällen har genom historien burits upp av ofritt arbete. Den amerikanska södern under 1700- och 1800-talet var ett exempel. De vita herrarna var i regel fromma kristna och åberopade Jesus för att försvara slaveriet. De påpekade

att han, enligt evangelierna, inte kritiserade tvångsarbetet i sin tids Palestina. Han accepterade det slaveri som Gud enligt Gamla testamentet sanktionerade. De kristna abolitionisterna, slaverimotståndarna, hånades för att försöka ”inrätta för människor en högre moralisk standard än den Allsmäktige har uppenbarat, och vår Frälsare predikat”. Jesus och lärjungarna var i själva verket likgiltiga inför slavarnas öde. ”Fastän slaveri i dess mest motbjudande form kunde skådas överallt runt omkring dem”, skrev sydstatssenatorn James Henry Hammond år 1845, ”så frestade inga svärmiska religiösa eller filantropiska föreställningar dem någonsin att säga emot LAGEN, eller ens att lindra det rådande systemets grymma råhet.”

Idag använder många kristna Bibeln på samma sätt. Jesus brydde sig mer om människor än djur, när allt kommer omkring, åt han inte av påskalammet? Om han hade varit motståndare till att man dödar andra varelser för att äta dem hade det väl funnits någon evangelietext om detta? Om han hade levat idag så skulle han förstås inte ha plågat något djur i onödan men ”att lindra det rådande systemets grymma råhet” skulle inte ha varit någon prioriterad uppgift.

Bibelns bokstav och den kristna traditionen föreföll stå på slaverianhängarnas sida. Abolitionisterna svarade med en mer tolkande hållning till den Heliga skriften. De talade om andan och huvuddragen i Jesus liv och undervisning. Ett återkommande tema i evangelierna är att Jesus inskräper: ”Den som vill vara stor ska vara de andras tjänare”. Denna uppmaning tog samhällsreformatorn Beriah Green fasta på i sin skrift *The Chattel Principle: The Abhorrence of Jesus Christ and the Apostles; or, No Refuge for American Slavery in The New Testament*. Den publicerades år 1839 och utgångspunkten för hans resonemang var den vid den här tiden självklara rasismen. Uppfattningen att vita människor var överlägsna afrikanerna betraktades av Greens ljushyade landsmän som något givet. Den vita rasens förmenta storhet gjorde att den kunde låta sig betjäna av svart arbetskraft. Men Green vände upp och ner på föreställningen – genom att åberopa Jesus. I sin skrift konstaterade han att en vanlig tanke är att det är ”ett tecken på storhet, att kräva betjänande; att vår överlägsenhet över andra berättigar oss att minska våra egna ansträngningar samtidigt som det ger oss rätt att använda deras; att ’makt’, medan det befriar oss från att tjäna, ’ger rätten’ att bli betjänad. Frälsarens bud öppnar för oss en väg till storhet som går i den motsatta riktningen. Överlägsenhet över andra, vad den än må bestå av, gör att våra skyldigheter ökar, och kräver av oss en högre grad av tjänande.”

Alltså, den som gör anspråk på överhöghet har ett uppdrag att tjäna, inte att exploatera.

Ett eko av Greens tankegång återfinns bland dagens kristna djurrättsförespråkare. De hävdar att människan förvisso är unik bland skapelsens varelser, men att denna unika ställning inte legitimerar exploatering av de andra arterna. Tvärtom. På samma sätt som Jesus uttryckte makt i tjänande ska mänskligheten uttrycka sin makt över världens djur genom att visa omsorg och respekt. Homo sapiens ska vara skapelsens tjänare, inte dess översittare.